

Bir Hâl Tercümesi

– İbrahim Kilik · 07 Nisan 2010

Hâlin ve istikbalin cümle güzelliklerini, siretinde ve suretinde dercetmiş bir nihâli anlatmanın, ne kadar zor olduğunu takdir edersiniz...

Evet, güzel söz söylemeyi bilenlerden değiliz. Lâkin, bahis mevzu ettiğimiz nihâlin narinliği, nadanlıktan beri olmaya zorlar bizi. Ayrıca, alfabedeki harfler dahi bu hususta bize destek çıkarlar...

Bahis konusu ettiğimiz nihâlin, elif parmakları gönül telimize dokunduğça, o parmakların inceliği, fikrimize incelikler ve güzellikler ilham eyler. Böylelikle bir parça kurtarırsınız zevahiri...

O perinin, mühürlü dudaklarından katre katre hasıl olan, billûrdan sözler. Sanki, ruhumuzda nurdan kalıplarda şekillenir. Elmastan sorguçlar dikilir sevda otağlarına.

Samur saçlarının ucuna asılan gönlümüz, seyyarelerden sarkan mahyalara benzer. Gamzesinin albenisi başımızı döndürür. Duygu ve düşünce harmanımız alt üst olur. Bir yerden sonra, o nihâli, tasvirde aciz kalırız... Gönlümüz, serbest bırakılmış bir yılki misali, ılgar olur sevda bozkırlarında. Dar mekanlara sığmaz. " Az gider , uz gideriz. Dere tepe düz gideriz." Gökten üç elma düşmez, kerevetine çıkamayız. Buluruz kendimizi Kafdağı'nda...

O nihâl, bazen hühhüt, bazen güvercin, bazen zümrüdüanka suretinde gelir sevda pınarının başına. Sevaplar gibi sesi çınlar kulaklarımızda. Her ne kadar, hurufatla el birliği etsek de cümle yazdıklarımız, denk gelmez onun bir ışıl ışıl tebessümüne.

Son olarak, teslim ederiz cümle duygu ve düşüncelerimizi ; ayn, şın ve kaf harflerine. O nihalin sireti de sureti de olur tek hece tek kelime. AŞK...

Gölbaşı,06.04.2010İ.K